

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Празник Цвети, велики празник Господњи, браћо и сестре. Празник који је повезан са јучешњим догађајем са васкрсењем четвородневног Лазара. Јуче смо говорили о том преславном догађају као новој благовести. Поред благовести Свете Богородице, блавест је и та што је Христос објавио да је смрт сан, да из смрти Господ буди као што мајка буди своје чедо из његовога сна да га умије, да га нахрани, тако је и Господ обећао нама. Васкрсење Лазарево је залог и посведочење нашега општега васкрсења које је Господ још јаче потврдио својим васкрсењем на Ускрс који ћемо прославити ако Бог дâ.

А данашњи празник Цвети јесте догађај који се десио после васкрсења Лазаревог. Било је много народа присутно када се то чудо десило и многи су поверовали у Господа Христа, али они који нису били ту чули су за то његово дело, и сутрадан, када је Господ кренуо из Витаније у Јерусалим, успут је послао своја два ученика да нађу једно магаре и скроман на магарету улази у Јерусалим. Тачно као што је пророк пре више стотина година прорекао *не бој се кћери Сионска ево цар ѿвој иде ѿеби, јаше на маіарету*. И тако је народ чуо да Он долази у Јерусалим, изишли су му у сусрет са палмовим гранчицама, са цвећем, многи су скидали са себе део одеће и простирали по путу када је Он требао да прође и сви су клицали: „Осана, осана благословен који иде у име Господње, цар Израилев.“ С једне стране толико одушевљење, толика радост, јер чули су и многи су дошли да виде не само Господа него и васкрслога Лазара. А с друге стране исти тај догађај изазива сасвим супротну реакцију код фарисеја, код књижевника који су дуго завидели Господу Христу, а поготову сада. Видећи како га народ дочекује, и Он свечано улази у Јерусалим, у јерусалимски храм, они му кажу *чујеш ли шѿа ови јоворе?* А Он каже: „Да, зар нисте чули из уста

мале деце и оних који сисају чиниш себи хвалу.“ Јер су и деца у наручју мајки клицала тада заједно са народом.

Празник Цвети јесте један велики и свечани празник који најављује, најављује Васкрсење Христово. Али с друге стране тај празник показује колико је народ слаба трска на коју ако се ослонимо она ће се сломити и можемо се повредити. Исти тај народ који је данас клицао *осана сину Давидову, блајословен који иде у име Госјодње* за само три-четири дана касније, исти тај народ викаће пред судницом Пилатовом *расјни ја, расјни ја!* Како се та промена десила у томе народу? Путем пропаганде браћо и сестре. Као и данас што пропаганда много може да утиче на став и мишљење народа, тако и онда. Али без обзира на све то шта ће бити после овога, овај је улазак у Јерусалим уједно и ступање на пут страдања као од сутра што Господ ступа на пут Голготе, на пут страдања, и ми га од сутрашњег Великог понедељка пратимо све до Његовога Васкрсења. На Његовом страдању, на Његовом хватању, на Његовом распећу, на Његовом погребу, и тако Господ је рекао да *хоћу ѿамо иде сам Ја да и мој слуја буде*. Значи не треба очекивати да будемо само са Господом у Његовом Царству Небескоме које је припремљено онима који га љубе, него да будемо у свим моментима Његовога живота. Да проживимо оно што је он проживео, да учествујемо у Његовом болу, у Његовом страдању, јер Он је све то поднео и учинио ради нас људи и ради нашега спасења а не зато што је то Њему требало. Али Он је дошао ради тога у свет, живео са људима, учио људе и пострадао од људи.

Дакле, та благовест да је смрт а самим тим и грех и ђаво, да су од доласка Господа Христа, посебно од Његовог Васкрсења постали немоћни, да су постали као сан, као сенка која не може ништа човеку Христовоме да науди. Само треба имати веру у Господа Христа, у Свету Богородицу, молити се Њима и

светитељима Божијим и Бог ће дати да и ми проживимо наш живот богоугодно, онако као што у Светом Јеванђељу пише, као што Бог од нас очекује.

Нека је срећан данашњи велики празник, нека да Господ молитвама Свете Богородице, четвородневног Лазара, светог архистратига Божијег Михаила и Гаврила чији спомен такође данас вршимо, и осталих светитеља из рода хришћанскога и рода нашега да и ми будемо и останемо православни хришћани, било да нас хвале, било да нас куде, било да нас гоне, да останемо Христови следбеници и Христове слуге. Само тако можемо се надати да ћемо бити са Њим и у царству Христа Бога нашега да тамо са свима светима слаavimo Њега са Оцем и Духом Светим у векове векова.

Амин.